

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 850

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 8 decembrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.344 din 22 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	2-3		
Decizia nr. 1.426 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 din Codul penal	3-4		
Decizia nr. 1.429 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni	5-6		
Decizia nr. 1.459 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 și 209 din Codul penal	6-7		
Decizia nr. 1.501 din 10 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 din Codul de procedură civilă	7-8		
		Decizia nr. 1.597 din 26 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură civilă	9-10
		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
		1.495. — Hotărâre privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, pentru acordarea de daruri cu ocazia sărbătorii Crăciunului și a Anului Nou.....	10
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		272. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea Listei perimetrelor pentru concesionarea de activități de explorare privind concursul public de ofertă, Runda nr. 70/2009	11-14
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 23 din 12 octombrie 2009	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.344

din 22 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Nicolae Cochinescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Sebastian Morar, Daniel Frei, Dorel Cozma, Szekely Botond și Ștefan Srepler în Dosarul nr. 1.238/83/2008 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea că partea Primăria Municipiului Satu Mare, prin primar, a depus la dosar note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.238/83/2008, **Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.**

Excepția a fost ridicată de Sebastian Morar, Daniel Frei, Dorel Cozma, Szekely Botond și Ștefan Srepler într-o cauză având ca obiect suspendarea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 50/1991, prin aceea că permit desființarea unei construcții realizate cu bună-credință, dar fără autorizație de construire, pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului, fără intervenția prealabilă a unei instanțe de judecată, aduc atingere principiului egalității în drepturi, accesului liber la justiție și principiului potrivit căruia proprietatea este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Deși un conflict de interese între proprietarul construcției și proprietarul terenului este evident, desființarea construcției este dispusă pe cale administrativă de autoritatea administrației publice competente, fără sesizarea instanțelor judecătorești și pe cheltuiala contravenientului, organul administrativ subrogându-se așadar autorității judecătorești. Totodată, legea nu ocrotește în mod egal interesele persoanelor, deoarece numai în favoarea statului, nu și a altui subiect de drept, este reglementată posibilitatea de „a face dreptate singur”.

Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Fiind amintite considerente reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie, de pildă în deciziile nr. 656/2006, nr. 694/2005, nr. 199/2005 și nr. 56/2007, se mai arată că susținerile autorului excepției referitoare la existența bunei-credințe a proprietarului clădirii sau a constructorului nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 50/1991, ci constituie aspecte de fapt asupra cărora se poate pronunța doar instanța de judecată competentă cu soluționarea litigiului în cauză.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 50/1991, republicată, sunt constituționale, deoarece acestea nu îngrădesc dreptul părților interesate de a se adresa justiției și de a beneficia de toate garanțiile specifice unui proces echitabil și nici nu afectează dreptul de proprietate, astfel cum este reglementat de art. 44 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, modificate prin dispozițiile articolului unic pct. 4 din Legea nr. 376/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 13 octombrie 2006, și ale art. I pct. 32 din Legea nr. 261/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 16 iulie 2009. Prevederile legale criticate au următoarea redactare:

— Art. 33: „(1) Prin excepție de la prevederile art. 32, construcțiile executate fără autorizație de construire pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului, cât și

construcțiile, lucrările și amenajările cu caracter provizoriu executate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al județelor, municipiilor, orașelor și comunelor vor putea fi desființate pe cale administrativă de autoritatea administrației publice de pe raza unității administrativ-teritoriale unde se află construcția, fără emiterea unei autorizații de desființare, fără sesizarea instanțelor judecătorești și pe cheltuiala contravenientului.

(2) Procedura prevăzută la alin. (1) se poate declanșa din oficiu de autoritatea administrației publice de pe raza unității administrativ-teritoriale unde se află construcția sau la solicitarea proprietarului ori a administratorului legal al terenului aparținând domeniului public sau privat al statului.

(3) În cazul neîndeplinirii de către autoritatea administrației publice competente a procedurii de desființare, în termen de 15 zile calendaristice de la data solicitării prevăzute la alin. (2), proprietarul sau administratorul legal al terenului aparținând domeniului public ori privat al statului va putea trece de îndată la desființarea construcțiilor executate fără autorizație de construire.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 32, construcțiile executate fără autorizație de construire pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al județelor, orașelor ori comunelor vor putea fi desființate pe cale administrativă de autoritatea administrației publice competente, fără sesizarea instanțelor judecătorești și pe cheltuiala contravenientului.

(5) Pentru realizarea prevederilor alin. (1) autoritățile publice competente pot contracta efectuarea acestor servicii cu societăți comerciale specializate în astfel de lucrări, în condițiile legii.”

Autorii excepției de neconstituționalitate invocă prevederile Legii fundamentale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și în art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile de lege criticate au mai

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Sebastian Morar, Daniel Frei, Dorel Cozma, Szekely Botond și Ștefan Srepler în Dosarul nr. 1.238/83/2008 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 octombrie 2009.

PREȘEDINTE,
NICOLAE COCHINESCU

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.426

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 din Codul penal

Tudorel Toader	— președinte	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător	Augustin Zegrean	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Marinela Mincă	— procuror
Acsinte Gaspar	— judecător	Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent
Petre Lăzăroiu	— judecător		

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 din Codul penal, excepție ridicată de Ovidiu Răchită în Dosarul nr. 5.262/108/2008 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.262/108/2008, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 din Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Ovidiu Răchită cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 182 alin. 2 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 182 din Codul penal încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât, spre deosebire de reglementările cuprinse în art. 180 și 181 din Codul penal, nu prevăd înlăturarea răspunderii penale prin împăcarea părților.

Judecătoria Arad — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale invocate de autor. Mai mult, apreciază că excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în scopul vădit al tergiversării soluționării cauzei.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 182 din Codul penal sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 182 din Codul penal, excepție ridicată de Ovidiu Răchită în Dosarul nr. 5.262/108/2008 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 182 din Codul penal, modificate prin Legea nr. 169/2002 privind modificarea și completarea Codului penal, a Codului de procedură penală și a unor legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 18 aprilie 2002, având următorul cuprins: „*Fapta prin care s-a pricinuit integrității corporale sau sănătății o vătămare care necesită pentru vindecare îngrijiri medicale mai mult de 60 de zile, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.*

Dacă fapta a produs vreuna din următoarele consecințe: pierderea unui simț sau organ, încetarea funcționării acestora, o infirmitate permanentă fizică ori psihică, slujirea, avortul, ori punerea în primejdie a vieții persoanei, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 10 ani.

Când fapta a fost săvârșită în scopul producerii consecințelor prevăzute la alin. 1 și 2, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 12 ani.

Tentativa faptei prevăzute în alin. 3 se pedepsește.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, precum și a prevederilor art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției solicită, în realitate, completarea textului de lege criticat, în sensul de a prevedea înlăturarea răspunderii penale prin împăcarea părților. O asemenea solicitare nu intră însă în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Magistrat-asistent
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.429

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de Nicolae Lazăr în Dosarul nr. 83/211/2004 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 83/211/2004, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni.** Excepția a fost ridicată de Nicolae Lazăr cu ocazia rejudecării unei cauze penale având ca obiect trimiterea în judecată pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 215 alin. 1, 3 și 4 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 încalcă retroactivitatea legii penale mai favorabile, egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, precum și legalitatea pedepsei, deoarece includerea în categoria infracțiunilor exceptate de la grațiere a înșelăciunii prevăzute în alin. 3 și 4 ale art. 215 din Codul penal creează o discriminare între persoane condamnate pentru aceeași infracțiune, săvârșită însă în modalități diferite.

Judecătoria Cluj-Napoca — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 sunt constituționale prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, făcând trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale

nr. 838/2007. Arată că celelalte prevederi constituționale invocate nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 726 din 4 octombrie 2002, având următorul cuprins: „Nu beneficiază de prevederile art. 1—3 cei cărora li s-au aplicat pedepse sau măsuri educative pentru următoarele infracțiuni:

A. *Infracțiuni reglementate de Codul penal: [...] 15. înșelăciunea, prevăzută în art. 215 alin. 2—5”.*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) cu privire la retroactivitatea legii penale mai favorabile, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (12) referitoare la legalitatea pedepsei și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție și ale art. 26 referitoare la egalitatea în fața legii din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la prevederile art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 838 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 25 octombrie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate adusă dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru aceleași motive, art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 nu încalcă nici prevederile art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenție și nici pe cele ale art. 26 referitoare la egalitatea în fața legii din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Celelalte dispoziții din Legea fundamentală, precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) lit. A pct. 15 din Legea nr. 543/2002 privind grațierea unor pedepse și înlăturarea unor măsuri și sancțiuni, excepție ridicată de Nicolae Lazăr în Dosarul nr. 83/211/2004 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.459

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 și 209 din Codul penal

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 și 209 din Codul penal, excepție ridicată de Daniel George Ivancea în Dosarul nr. 92/233/2005 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece, prin critica formulată, autorul solicită modificarea textului contestat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 92/233/2005, **Curtea de Apel Galați — Secția penală**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 208 și 209 din Codul penal, excepție ridicată de Daniel George Ivancea în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) și art. 21, deoarece, spre deosebire de infracțiunea prevăzută de art. 210 din Codul penal, textele legale criticate, în mod nejustificat, nu permit aplicarea principiului disponibilității și în cazul furtului simplu ori calificat.

Curtea de Apel Galați — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 208, cu denumirea marginală *Furtul*, și art. 209, cu denumirea marginală *Furtul calificat*, ambele din Codul penal.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale contestate au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 87 din 10 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 10 martie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 și 209 din Codul penal, reținând că prin conținutul lor infracțiunile de furt și de furt calificat se deosebesc de infracțiunea de furt la plângerea prealabilă prevăzută de art. 210 din Codul penal, astfel că, neexistând identitate de situații juridice, tratamentul diferit nu constituie o discriminare în

sensul avansat de autori. De altfel, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, reglementarea infracțiunilor, pedepselor și regimului de executare a acestora intră în competența Parlamentului. Constituția lasă astfel legiuitorului libertatea de a reglementa această materie prin legi organice, în funcție de imperativul apărării sociale și ținând seama de toate celelalte principii consacrate prin Legea fundamentală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea principiului referitor la accesul liber la justiție, Curtea constată că este nefondată, deoarece dispozițiile art. 208 și 209 din Codul penal nu limitează în niciun fel posibilitatea vreunei persoane interesate de a se adresa judecătorului pentru apărarea unui drept, unei libertăți ori a unui interes.

În sfârșit, Curtea mai constată că autorul excepției încearcă să supună controlului instanței de contencios constituțional și să înfrângă prezumția de constituționalitate a art. 208 și 209 din Codul penal, prin raportarea acestora la art. 210 din același cod, pentru care operează principiul disponibilității. Or, în numeroase rânduri, Curtea a statuat în jurisprudența sa că nu poate fi primită motivarea fundamentată pe compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 și 209 din Codul penal, excepție ridicată de Daniel George Ivancea în Dosarul nr. 92/233/2005 al Curții de Apel Galați — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.501

din 10 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 din Codul de procedură civilă

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Iulian Nuțu în Dosarul nr. 1.636/196/2009 al Judecătorei Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent-șef, referând asupra cauzei, arată că autorul excepției a depus la dosar o adresă prin care arată că renunță „la excepție și judecată”.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la stingerea procesului nu sunt aplicabile în cazul soluționării unei excepții de neconstituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.636/196/2009, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Iulian Nuțu într-o cauză civilă având ca obiect partaj judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 160 din Codul de procedură civilă încalcă prevederile art. 21 alin. (2) și art. 53 alin. (2) din Constituție. În cazul declarării necompetenței, dovezile administrate în instanța necompetentă rămân câștigate judecății și instanța competentă nu va dispune refacerea lor decât pentru motive temeinice. În acest sens, arată că, „în această situație, hotărârea pronunțată de o instanță necompetentă este anulată în totalitate, nu în parte, toate actele instanței necompetente fiind lovite de nulitate absolută, deci inclusiv administrarea probelor neputând fi făcută de această instanță, neputând accepta ca legal, neconstituțional parte din proces să fie soluționat de instanța necompetentă și parte de instanța competentă”.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Iulian Nuțu în Dosarul nr. 1.636/196/2009 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPARIU

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 160 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*În cazul declarării necompetenței, dovezile administrate în instanța necompetentă rămân câștigate judecății și instanța competentă nu va dispune refacerea lor decât pentru motive temeinice.*”

Autorul excepției susține că acest text de lege încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (2) — „*Nicio lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept (accesul liber la justiție)*” și art. 53 alin. (2) — „*Restrângerea (exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți) poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin dispozițiile art. 160 din Codul de procedură civilă se derogă de la principiul nemijlocirii, care impune ca probele să fie administrate înaintea instanței care soluționează pricina. Însă existența procedurii instituite prin acest text de lege nu îngreuește accesul liber la justiție și nu aduce atingere existenței dreptului, ci, dimpotrivă, acest drept este confirmat prin soluționarea cauzei de către instanța competentă, care va putea reface, pentru motive temeinice, dovezile administrate în instanța necompetentă.

Reglementarea criticată a fost adoptată de legiuitor în cadrul atribuțiilor sale, astfel cum sunt determinate prin prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129, potrivit cărora competența, procedura de judecată și căile de atac sunt prevăzute numai prin lege.

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.597

din 26 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. c)

din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Quelle Prima” — S.R.L. în Dosarul nr. 723/303/2009 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 732/303/2009, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Quelle Prima” — S.R.L. în cauze civile având ca obiect contestația la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și celor ale art. 21 privind accesul liber la justiție, „întrucât dau posibilitatea debitorului unui raport cambial de a folosi două căi de atac împotriva executării silite pornite în baza unui cec investit cu formulă executorie, și anume atât contestația la executare formulată în baza art. 399 din Codul de procedură civilă, cât și opoziția la executare ce se poate formula în temeiul art. 54 și art. 55 din Legea nr. 59/1934”. În acest sens, autorul excepției arată că, „din moment ce executarea silită se efectuează, potrivit art. 372 din Codul de procedură civilă, numai în temeiul unei hotărâri judecătorești ori al unui alt înscris care potrivit legii constituie titlu executor, cum este și cazul cecului investit cu formula executorie, este suficient ca debitorul raportului cambial să apeleze numai la contestația la executare, care, oricum, instituie anumite exigențe de ordin formal și procedural, derogatorii de la dreptul comun”.

Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă consideră că prevederile de lege criticate nu contravin normelor constituționale invocate. De asemenea, instanța de judecată apreciază că art. 452 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură civilă

nu are nicio legătură directă cu dispozițiile art. 54 și 55 din Legea nr. 59/1934 criticate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 452 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură civilă, dispoziții introduse prin art. 1 pct. 22 din Legea nr. 459/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 994 din 13 decembrie 2006.

Aceste dispoziții de lege au următorul cuprins: „Nu sunt supuse executării silite prin poprire: [...]”

c) sumele necesare plății drepturilor salariale, dar nu mai mult de 6 luni de la data înființării popririi.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 452 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură civilă prevăd sumele de bani destinate unei afecțiuni speciale și asupra cărora debitorul este lipsit de dreptul de dispoziție. Între această reglementare și procedura specială instituită prin art. 54 și 55 din Legea nr. 59/1934 asupra Cecului, prin intermediul căreia se urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor, nu există însă nicio legătură.

Autorul excepției încearcă să deducă neconstituționalitatea dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură civilă din critica dispozițiilor art. 54 și 55 din Legea nr. 59/1934 în materia contestației la executare. Or, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere conformitatea acestui text cu prevederile constituționale, iar nu compararea dispozițiilor mai multor legi între ele.

În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 452 alin. 2 lit. c) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Quelle Prima” — S.R.L. în Dosarul nr. 723/303/2009 al Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 noiembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

**privind alocarea unei sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2009, pentru acordarea de daruri cu ocazia sărbătorii
Crăciunului și a Anului Nou**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Cu ocazia sărbătorii Crăciunului și a Anului Nou se acordă daruri copiilor și persoanelor adulte asistate, după caz, în centrele de plasament din cadrul serviciilor rezidențiale publice, în căminele pentru persoane vârstnice, în unitățile de asistență medico-socială, în instituțiile de protecție specială aflate în coordonarea Autorității Naționale pentru Persoanele cu Handicap, în centrele publice pentru adăpostirea victimelor violenței în familie, precum și copiilor aflați în servicii AMP — asistenți maternali profesioniști, aflate în subordinea autorităților administrației publice locale.

Art. 2. — Darurile pentru persoanele asistate prevăzute la art. 1 se acordă din bugetul Ministerului Administrației și

Internelor, prin instituțiile prefectului județelor și, respectiv, a municipiului București.

Art. 3. — Pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de acordarea darurilor, se suplimentează din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2009 bugetul Ministerului Administrației și Internelor cu suma de 3.668 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul II „Bunuri și servicii”.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Administrației și Internelor pe anul 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,

ministru administrației și internelor,
interimar,

Mihai Capră,
secretar de stat

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
interimar,

Mihai Constantin Șeitan,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea Listei perimetrelor pentru concesionarea de activități de explorare privind concursul public de ofertă, Runda nr. 70/2009

În temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, al art. 40 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de autoritate competentă abilitată să aplice prevederile Legii minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, organizează concurs public de oferte pentru concesionarea de activități miniere de explorare în perimetrele aprobate potrivit prezentului ordin.

Art. 2. — Perimetrele în cuprinsul cărora urmează a fi concesionate activități de explorare, inclusiv coordonatele topogeodezice, perimetrele exceptate și resursa minerală, sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Ofertele redactate în limba română vor fi depuse, original și copie, potrivit legii, la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale din municipiul București, str. I. D. Mendeleev nr. 36—38, sectorul 1.

(2) Termenul de depunere a ofertelor este ora 15,00 a celei de-a 35-a zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului ordin.

Art. 4. — Ofertele persoanelor juridice române sau străine interesate vor cuprinde, cu respectarea prevederilor art. 42—45 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare, următoarele documente și informații:

I. plic exterior:

A. în cazul persoanelor juridice române:

a) declarație de participare, semnată și ștampilată de ofertant, fără ștersături sau adăugări, care va cuprinde angajamentul de a menține valabilitatea ofertei, menționarea perimetrului la care se referă, respectiv denumirea, poziția din anexa la prezentul ordin potrivit art. 2 și coordonatele topogeodezice, așa cum au fost publicate, precum și asumarea răspunderii ofertantului asupra datelor și declarațiilor din ofertă.

Menționarea în cuprinsul declarației de participare a altor coordonate topogeodezice decât cele publicate în conformitate cu prezentul ordin atrage descalificarea ofertei, fără a se mai proceda la deschiderea plicului interior;

b) declarație cuprinzând date și informații privind ofertantul, respectiv denumirea, sediul social, codul unic de înregistrare, capitalul social, asociații/acționarii, precum și numele, funcția, telefonul/faxul persoanei împuternicite de ofertant, cu care se vor face comunicările;

c) copii, certificate pentru conformitate, de pe actul constitutiv și certificatul de înregistrare ale ofertantului;

d) certificat constatator privind ofertantul, emis de oficiul registrului comerțului, în termen de valabilitate, în original sau în copie legalizată;

e) lista cuprinzând menționarea datelor și informațiilor incluse în Fondul geologic național și/sau în Fondul național de resurse/rezerve minerale, utilizate la elaborarea ofertei; în cazul utilizării de date și informații publice referitoare la resurse minerale, se va indica sursa din care provin acestea;

f) dovada privind deținerea legală a datelor și informațiilor incluse în Fondul geologic național și/sau în Fondul național de resurse/rezerve minerale, utilizate la elaborarea ofertei, respectiv factura emisă de Agenția Națională pentru Resurse Minerale și ordinul de plată sau chitanța corespunzătoare, precum și acordul de confidențialitate pentru utilizarea datelor și informațiilor geologice încheiat între ofertant și Agenția Națională pentru Resurse Minerale;

g) scrisoare de bonitate, în original sau în copie legalizată, cuprinzând următorii indicatori economici exprimați în procente: lichiditate globală, solvabilitate patrimonială, rata profitului brut și rentabilitate financiară. Lipsa oricărui indicator economic solicitat atrage depunerea ofertei. Prezentarea oricărui alt indicator decât cei menționați nu se ia în considerare;

h) certificate constatatoare/adeverințe, în original sau în copie legalizată, emise de autoritățile/instituțiile publice care administrează bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul asigurărilor pentru accidente de muncă și boli profesionale, precum și bugetele locale;

i) certificat de atestare privind capacitatea tehnică pentru întocmirea documentațiilor și/sau executarea lucrărilor de cercetare geologică și memoriu cuprinzând prezentarea activităților miniere executate sau în curs de executare, în cazul ofertanților specializați și atestați de Agenția Națională pentru Resurse Minerale; sau

— documentație privind dotarea tehnică a ofertantului, care va cuprinde cel puțin informații privind instalațiile și utilajele specifice activităților miniere de cercetare geologică deținute de ofertant și titlul deținerii acestora, precum și personalul ofertantului, inclusiv personalul de specialitate specific activităților miniere, și un memoriu cuprinzând prezentarea activităților miniere executate sau în curs de executare, în cazul ofertanților cu dotare tehnică proprie, neatestați de Agenția Națională pentru Resurse Minerale; sau

— copie de pe certificatul de atestare privind capacitatea tehnică pentru întocmirea documentațiilor și/sau executarea lucrărilor de cercetare geologică a persoanei juridice cu care urmează să fie executate activitățile miniere, semnată și ștampilată pentru conformitate, memoriu cuprinzând prezentarea activităților miniere executate de aceasta sau în curs de executare, precum și actul juridic prin care s-a convenit obligația fermă de executare a activităților miniere, dacă acestea îi vor fi concesionate, în cazul ofertanților fără capacitate tehnică proprie.

Pentru capacitatea tehnică se vor depune documente numai pentru unul dintre cele 3 cazuri prezentate anterior.

În situația în care un operator economic depune oferte pentru mai multe perimetre din lista aprobată prin prezentul ordin, originalele prevăzute la lit. d), g) și h) vor fi prezentate în oferta

aflată pe poziția superioară din listă. Pentru celelalte oferte se prezintă copii certificate în conformitate cu originalul, cu specificarea expresă în care dintre oferte se găsesc originalele.

Documentele prevăzute la lit. d), g) și h) se vor prezenta în termen de valabilitate la data depunerii ofertei;

B. în cazul persoanelor juridice străine, plicul exterior va cuprinde documentele și informațiile prevăzute la lit. A.a), b), e), f) și i), precum și următoarele:

a) scrisoarea de bonitate, fără prezentarea indicatorilor prevăzuți la art. 59 alin. (1) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare;

b) raportul anual auditat.

Documentele cuprinse în plicul exterior se vor prezenta îndosariate, cu paginile numerotate și filă finală;

II. plic interior, care, atât în cazul persoanelor juridice române, cât și în cazul persoanelor juridice străine, conține oferta propriu-zisă, respectiv:

a) programul de explorare propus;

b) proiectul tehnic de refacere a mediului.

Programul de explorare propus și proiectul tehnic de refacere a mediului vor cuprinde inclusiv volumele fizice de lucrări, defalcate pe ani contractuali, și valorile estimative corespunzătoare acestora.

Art. 5. — (1) În conformitate cu prevederile art. 72 alin. (4) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare, lipsa oricărui document din plicul exterior atrage descalificarea ofertei, fără a se mai proceda la deschiderea plicului interior.

(2) Lipsa oricărui document din plicul interior atrage descalificarea ofertei, conform art. 72 alin. (6) din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — (1) În vederea formulării ofertelor, Agenția Națională pentru Resurse Minerale pune la dispoziția persoanelor juridice interesate date și informații geologice existente în Fondul geologic național și/sau în Fondul național de resurse/rezerve minerale.

(2) Accesul la datele și informațiile geologice se face, conform art. 11 din Normele pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2003, cu modificările ulterioare, în baza solicitării scrise, cu respectarea condițiilor impuse de legislația privind informațiile clasificate, a acordului de confidențialitate și în condițiile achitării de către solicitant a tarifelor percepute pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale în domeniul minier, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 233/2009.

Art. 7. — Ofertele vor fi deschise la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale la ora 10,00 a celei de-a 3-a zile lucrătoare de la data împlinirii termenului prevăzut la art. 3.

Art. 8. — (1) Organizarea și desfășurarea concursului public de ofertă pentru concesionarea de activități de explorare se realizează în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.208/2003 privind aprobarea Normelor pentru aplicarea Legii minelor nr. 85/2003, cu modificările ulterioare.

(2) Modalitatea de evaluare a capacității financiare, capacității tehnice, programului de explorare și a proiectului tehnic de refacere a mediului, precum și datele-limită ale evaluării ofertelor și cea a declarării câștigătorului pot fi obținute gratuit de participanții la concursul public de ofertă de la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale.

(3) Relații suplimentare pot fi obținute la sediul Agenției Naționale pentru Resurse Minerale sau la telefon 021 317.00.96, 021 317.00.18, 021 317.00.94 sau 021 317.00.95/interior 132.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 3 decembrie 2009.
Nr. 272.

ANEXĂ

LISTA

perimetrelor pentru concesionarea de activități de explorare privind concursul public de ofertă, Runda nr. 70/2009

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Coordonate		Suprafața — km ² —	Județul	Substanța
		X	Y			
1.	PLOPENI	278.584 278.534 278.966 278.602 279.095 279.188 279.095 279.293 278.997	755.792 755.575 755.459 754.992 754.497 754.917 755.236 755.314 755.701	0,457	CT	nisip silicios, calcar industrial și de construcție
2.	IABLANIȚA	385.750 385.750 385.000 385.000 382.000 382.000	287.000 289.000 290.000 290.500 290.500 287.000	12,375	CS	granit

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Coordonate		Suprafața — km ² —	Județul	Substanța
		X	Y			
3.	POIANA	341.825,0 342.450,0 340.625,0 340.625,0 340.725,0 341.337,0 341.420,0 341.587,5 341.500,0	550.450,0 551.750,0 552.525,0 551.575,0 550.800,0 550.612,5 550.900,0 550.850,0 550.550,0	2,352	DB	nisip și pietriș
4.	VOICULEȚ-NORD	391.773 391.668 391.631 391.515 391.479 391.684	556.503 556.678 556.922 556.959 556.829 556.446	0,060	PH	lignit
5.	NORD-EST SATU MARE	702.139 702.000 700.088 700.529	342.543 344.260 343.576 341.456	3,635	SM	apă geotermală
6.	BONDA ROVINA FLAVIAFIT	624.553 624.882 624.889 623.781 623.500 624.000 624.001	282.136 282.979 283.528 283.527 283.000 283.000 282.374	1,214	BH	nisip și pietriș
7.	STRENIȚA	343.650 343.650 342.380 342.600	266.790 269.220 269.230 266.790	2,824	MH	porfir cuarțifer
8.	VALEA PODULUI	504.324 504.921 505.288 504.956	281.716 281.689 282.268 282.469	0,366	AR	bazalt
9.	ȘIMLEU-SUD	638.800 638.800 638.300 638.300	335.800 336.200 336.200 335.800	0,200	SJ	apă geotermală
10.	VALEA BALEII	429.076 428.795 428.850 429.004	364.271 364.533 364.310 364.201	0,033	HD	calcar industrial și de construcție
11.	CÂMPU LUI NEAG	426.670 426.675 426.486 426.394	344.900 345.578 345.750 345.165	0,157	HD	calcar industrial și de construcție
12.	BIHARIA—DEALUL VIILOR	632.460 631.982 631.457 632.057	267.731 268.600 268.156 267.521	0,525	BH	argilă comună

Nr. crt.	Denumirea perimetrului	Coordonate		Suprafața — km ² —	Județul	Substanța
		X	Y			
13.	ȚINTEANCA	390.054 388.125 387.518 386.269 386.007 386.182 388.269 389.155 389.947 391.029	565.962 566.696 566.814 567.069 568.570 569.567 569.290 568.191 567.084 565.768	9,264	PH	nisip și pietriș
14.	CHERECHIU CHEȘEREU	660.032 661.374 661.900 657.808	280.270 283.178 287.877 282.323	12,765	BH	apă geotermală
15.	PE STUPĂRIEI	557.000 556.850 555.000 555.000 557.000	532.500 532.600 532.600 532.100 532.100	0,992	HR	andezit industrial și de construcție

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 23 din 12 octombrie 2009

Dosar nr. 13/2009

Sub președinția doamnei judecător Lidia Bărbulescu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind interpretarea dispozițiilor art. 146 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, fiind prezenți 72 de judecători din cei 108 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procuror Scutea Gabriela — adjunct al procurorului general.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul că, la soluționarea unei cereri având ca obiect conversiunea condamnării, instanța nu poate înlocui modalitatea de stabilire a pedepsei rezultante pe calea cumulului aritmetic, dispusă prin hotărârea statului de condamnare, cu aceea a cumulului juridic prevăzut de Codul penal român. Conversiunea nu trebuie să reprezinte aplicarea unei alte pedepse de către judecătorii români.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor judecătorești nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 146 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, examenul jurisprudenței evidențind două orientări.

Astfel, unele instanțe, constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute în art. 146 din Legea nr. 302/2004, au înlocuit pedeapsa rezultantă stabilită prin cumul aritmetic de

statul de condamnare cu o pedeapsă rezultantă ca urmare a cumulului juridic.

Alte instanțe, dimpotrivă, au respins conversiunea condamnării, reținând că aplicarea cumulului aritmetic de către instanța statului de condamnare se încadrează în limitele generale ale pedepsei prevăzute în art. 53 din Codul penal.

Aceste din urmă instanțe au procedat în mod corect.

Transferarea persoanelor condamnate în vederea executării pedepselor privative de libertate reprezintă o formă a cooperării judiciare internaționale în materie penală, care are ca obiectiv favorizarea reintegrării sociale a persoanelor condamnate prin executarea pedepselor privative de libertate în țara de origine,

reglementată pe plan european în Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983, ratificată de România prin Legea nr. 76/1996, iar pe plan intern, în titlul VI din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, cu modificările și completările ulterioare.

În relațiile dintre statele membre ale Uniunii Europene, începând cu data de 5 decembrie 2011, dispozițiile Convenției europene asupra transferării persoanelor condamnate din 21 martie 1983 vor fi înlocuite cu prevederile Deciziei-cadru 2008/909/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană.

Diversitatea pedepselor privative de libertate reglementate în legislațiile statelor, precum și diferențele care pot exista între limitele pedepselor privative de libertate prevăzute în aceste legislații au impus reglementarea competenței instanței din statul de executare de a adapta pedeapsa privativă de libertate aplicată prin hotărârea de condamnare, în scopul de a face posibilă executarea acesteia, în cazul în care o incompatibilitate între felul sau durata pedepsei aplicate prin hotărârea de condamnare și legislația statului de executare s-ar opune executării pedepsei.

Înlăturarea incompatibilității între felul sau durata pedepsei privative de libertate aplicate prin hotărârea de condamnare și legislația statului de executare, prin adaptarea pedepsei, este prevăzută atât în Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983, cât și în Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană.

Legea română privind cooperarea judiciară internațională în materie penală — în concordanță cu actele europene evocate — permite adaptarea pedepsei în vederea executării acesteia în România, prin hotărâre judecătorească, ori de câte ori instanța constată că felul pedepsei privative de libertate aplicate în statul de condamnare sau durata pedepsei este incompatibilă cu legislația română.

În dispozițiile art. 146 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, sub denumirea „Conversiunea condamnării”, se prevede, în alin. (1), că: „Dacă felul pedepsei aplicate sau durata acesteia este incompatibilă cu legislația română, statul român poate, prin hotărâre judecătorească, să adapteze această pedeapsă la aceea prevăzută de legea română pentru faptele care au atras condamnarea. Această pedeapsă trebuie să corespundă, atât cât este posibil, în ceea ce privește felul pedepsei aplicate prin hotărârea statului de condamnare și, în niciun caz, nu poate să agraveze situația condamnatului.”

Aplicarea dispozițiilor citate — dispoziții integrate în reglementarea transferării persoanei condamnate în vederea executării pedepsei în România — este limitată, în mod exclusiv, la două situații, care s-ar opune executării în România a pedepsei privative de libertate aplicate prin hotărârea de condamnare: felul pedepsei aplicate este incompatibil cu legislația română și durata pedepsei aplicate este incompatibilă cu legislația română.

Referindu-se la „felul” pedepsei, dispozițiile art. 146 din Legea nr. 302/2004 au în vedere diversitatea pedepselor privative de libertate prevăzute în legislațiile statelor de condamnare (de exemplu, reclusiune, detențiune sau închisoare), situație întâlnită în special în sistemele penale care împart infracțiunile în crime și delicta, utilizând denumiri diferite

și reglementând regimuri diferite pentru pedepsele privative de libertate aplicabile în cazul crimelor și pentru cele aplicabile în cazul delictelor.

Incompatibilitatea între felul pedepsei aplicate și legislația română există în cazul în care pedeapsa privativă de libertate aplicată prin hotărârea de condamnare nu corespunde exact, sub aspectul denumirii și al regimului, cu pedepsele privative de libertate reglementate în legea penală română. Astfel, dacă pedeapsa privativă de libertate aplicată prin hotărârea de condamnare nu este reglementată în legea penală română (de exemplu, legea penală română nu prevede reclusiunea sau detențiunea pe timp limitat), există o incompatibilitate între felul pedepsei aplicate și legislația română și, în consecință, instanța trebuie să adapteze pedeapsa aplicată în statul de condamnare la pedeapsa prevăzută în propria sa legislație, care corespunde sub aspectul felului, atât cât este posibil, cu pedeapsa aplicată prin hotărârea de condamnare (de exemplu, instanța română nu va dispune executarea pedepsei reclusiunii sau detențiunii pe timp limitat, ci executarea pedepsei închisorii).

Incompatibilitatea între durata pedepsei aplicate și legislația română — la care se referă prevederile art. 146 din Legea nr. 302/2004 — privește diferențele care pot exista între limitele maxime ale pedepselor privative de libertate stabilite în legislațiile statelor de condamnare și cele stabilite în legea penală română.

Incompatibilitatea între durata pedepsei aplicate și legislația română există în cazul în care durata pedepsei privative de libertate aplicată prin hotărârea de condamnare depășește limitele maxime ale pedepselor reglementate în legea penală română.

O primă situație în care durata pedepsei aplicate este incompatibilă cu legislația română este aceea în care pedeapsa privativă de libertate aplicată prin hotărârea de condamnare depășește limita maximă generală a pedepsei închisorii prevăzută în legea penală română. Prin urmare, ori de câte ori pedeapsa aplicată prin hotărârea de condamnare depășește limita maximă generală a pedepsei închisorii de 30 de ani, prevăzută la art. 53 pct. 1 lit. b) din Codul penal, durata pedepsei este incompatibilă cu legislația română, fiind aplicabile dispozițiile art. 146 din Legea nr. 302/2004.

A doua situație în care durata pedepsei aplicate este incompatibilă cu legislația română poate exista atunci când pedeapsa privativă de libertate aplicată prin hotărârea de condamnare depășește limita maximă specială prevăzută în legea penală română pentru faptele care au atras condamnarea. Astfel, dacă pedeapsa aplicată prin hotărârea de condamnare depășește limita maximă specială prevăzută în legea penală română pentru faptele care au atras condamnarea, durata pedepsei ar fi incompatibilă cu legislația română, ceea ce face posibilă aplicarea art. 146 din Legea nr. 302/2004.

A treia situație în care durata pedepsei aplicate este incompatibilă cu legislația română este situația în care pedeapsa rezultantă aplicată prin hotărârea de condamnare pentru un concurs de infracțiuni depășește limita maximă a pedepsei rezultante admisă în legea penală română.

Legea penală română prevede în art. 34 alin. 2 din Codul penal că pedeapsa rezultantă nu poate depăși totalul pedepselor stabilite de instanță pentru infracțiunile concurente, pedeapsa rezultantă neputând depăși nici limita maximă generală a pedepsei închisorii de 30 de ani, prevăzută la art. 53 pct. 1 lit. b) din Codul penal. Așadar, dacă pedeapsa rezultantă aplicată prin hotărârea de condamnare depășește totalul pedepselor stabilite pentru infracțiuni concurente sau limita maximă generală a pedepsei închisorii, durata pedepsei rezultante este incompatibilă cu legislația română, devenind aplicabile prevederile art. 146 din Legea nr. 302/2004.

Cu privire la concursul de infracțiuni, se impune concluzia că prevederile referitoare la conversiunea condamnării, cuprinse în art. 146 alin. (1) din legea română privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, se referă explicit și exclusiv la incompatibilitatea duratei pedepsei rezultante cu legislația română, iar nu la incompatibilitatea dintre sistemele prin care se ajunge la aplicarea unei pedepse rezultante pentru un concurs de infracțiuni, fie sistemul cumulului aritmetic, fie sistemul cumulului juridic. Prevederile menționate, a căror incidență este condiționată de existența unei incompatibilități între durata pedepsei aplicate și legislația română, nu pot constitui deci temeiul legal pentru înlocuirea modalității prin care se ajunge la stabilirea pedepsei rezultante, în conformitate cu legislația statului de condamnare.

Prin urmare, dacă pedeapsa rezultantă a fost aplicată prin cumul aritmetic, în conformitate cu legislația statului de

condamnare, instanța nu poate înlocui cumulul aritmetic cu regulile cumulului juridic stabilite în Codul penal român.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, și ale art. 414² din Codul de procedură penală, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili — în interpretarea art. 146 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală — că instanța, în soluționarea unei cereri având ca obiect conversiunea condamnării, trebuie să observe dacă felul pedepsei aplicate pentru concursul de infracțiuni sau durata acesteia este incompatibilă cu legislația română, fără a putea înlocui modalitatea de stabilire a pedepsei rezultante pe calea cumulului aritmetic, dispusă prin hotărârea statului de condamnare, cu aceea a cumulului juridic prevăzută de Codul penal român.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În interpretarea art. 146 din Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, se stabilește că:

Instanța, în soluționarea unei cereri având ca obiect conversiunea condamnării, trebuie să observe dacă felul pedepsei aplicate pentru concursul de infracțiuni sau durata acesteia este incompatibilă cu legislația română, fără a putea înlocui modalitatea de stabilire a pedepsei rezultante pe calea cumulului aritmetic, dispusă prin hotărârea statului de condamnare, cu aceea a cumulului juridic prevăzută de Codul penal român.

Obligatorie, potrivit art. 414² alin. 3 din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 12 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

LIDIA BĂRBULESCU

Prim-magistrat-asistent,
Adriana Daniela White

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 435728